

Babbels 2012-2 Renovatie SMV34LSR Kokerbalken controleren

Zondag vier december gaan wij op weg met de SMV 34LSR naar Fieberbrunn in Tirol voor de laatste wintersportvakantie 2011. De bus heeft achter twee nieuwe, verzwaarde verenpakketten en de caravan ligt er eindelijk eens helemaal strak achter. Dit is met rijden goed te merken, want ik voel de caravan helemaal niet meer: Geen enkele deining of beweging. Bij de eerste tankbeurt valt dit direct op, want ik heb harder dan 100 km/h gereden, dus zeer onzuinig. Daarna de cruisecontrol maar wat lager gezet en we naderen de Oostenrijkse grens bij Kufstein: Nog 63 km te gaan.

Ik ben op de linkerbaan een vrachtwagen aan het inhalen als ik opeens een gigantisch lawaai en gekrijs achter me hoor. In de spiegel zie ik een vonkenregen in de invallende duisternis. In een flits zie ik de vrachtwagen knippen met alles wat hij heeft, de cruisecontrol heb ik al afgetikt, alarmlichten aan en op weg naar de vluchtstrook. Hierover rijdend zie ik na 50 meter een uitvoegstrook naar een kleine, onverlichte parkeerplaats. Het gekrijs van de SMV houdt aan en ik sta na 100m stil zonder de rem aangeraakt te hebben. Ik stap uit in het donker en in een oorverdovende stilte. Het probleem is snel duidelijk, de SMV staat op zijn neus. Beide kokerbalken van de dissel zijn gebroken, het enkele voorste uitdraaipootje heeft over het asfalt gesleept en de caravan en bus van 2800 kg tot stilstand gebracht. Hij ziet er heel zielig en gepijnigd uit.

Gigantische oplegger

De ADAC is in een halfuurtje aanwezig met een gigantische oplegger voor het SMVtje. De chauffeur vertelt dat de garage aldaar er wel een paar nieuwe kokerbalken tussen kan lassen. Ik heb daar zo mijn eigen ideeën over. We krijgen onderdak in een zeer sfeervolle Wirtschaft Huberwirt in Rosenheim waar we zeer aangenaam kunnen dineren.

Wel heel veel transportgeweld voor zo'n klein knuffeltje

De volgende morgen om 09.00 uur hebben we bij de ADAC overleg met de ANWB. Het lassen blijkt toch wat gecompliceerder, vooral nadat ik vertel dat in de buis van de dissel een elektronische rem zit

die er eerst uitgehaald moet worden voor je wat kan lassen. Daarna wil er natuurlijk niemand meer iets aan doen. Ze willen de caravan wel voor € 172,16 naar de eindbestemming brengen. De ANWB vindt dat prima zodat we om 12.00 uur op de camping verenigd worden met onze SMV. Het afladen in de sneeuw wordt gefotografeerd door onze campingbuurman is. De vakantie kan dus verder rustig doorgang vinden in onze sfeervolle caravan.

Alles is dus wonderbaarlijk goed afgelopen omdat de bovenkanten van de kokerbalken nog net heel gebleven zijn. Hierdoor kan de caravan in ieder geval achter de auto aan blijven sturen en gaat hij niet zelfstandig op de Autobahn zwerven, want dan zou er echt niets van overblijven. Na afloop van de vakantie zorgt de ANWB voor transport naar een reparatiebedrijf in Nederland, maar hij arriveert tijdens Kerst bij de verkeerde garage.

Het goede bedrijf kan er een nieuwe dissel onder maken en zou hem ook mooi kunnen spuiten. Achteraf blijkt dat de kokerbalken geheel door zijn en dat hij alleen is blijven hangen op het typeplaatje. Het is wel lastig dat de afgebroken dissel nou net het ingeslagen serienummer bevat. Daar zal de reparateur wel wat aan moeten meewerken.

Nadat bij mijn SMV 34LSR beide kokerbalken van de dissel op de Autobahn gescheurd waren werd de caravan door de ANWB naar Schadenet in Nijmegen gebracht. Het vervelende avontuur kreeg nog een onprettig vervolg.

Bij aankomst bij dit bedrijf bleek tot mijn verbazing de gehele driehoek (dissel, remhendel en neuswiel) verdwenen. Tevens zat er een gat in de mooie, nieuwe disselbak, recentelijk gemaakt door SMV-lid. Doordat je deze onderdelen niet meer kunt verkrijgen zijn zou dit eigenlijk een total loss van de caravan betekenen. Gelukkig is hij goed getaxeerd. Verder had ik de drukopnemer en disselkop op de camping uit voorzorg al verwijderd en bewaard. Navraag van de ANWB bij de Oostenrijkse zusterorganisatie OMTC leerde dat volgens de lokale sleper de dissel bij het ophalen van

de caravan al ontbrak. Wij waren daarbij echter zelf aanwezig geweest en volgden de opgeladen SMV mét dissel naar het depot. Helaas ging de ANWB dit ja/nee-spelletje toch niet winnen.

Met tijdelijk veiligheidskabeltje

Zonder dissel en met veel houtresten

Radiësthesie

Gelukkig toonde het schadebedrijf zich zeer behulpzaam. Men zag alleen wat verrotte kokerbalken en die zou men wel kunnen vervangen. Aan mij de taak om een andere disselbuis te vinden voor de drukopnemer. SMV-lid techniek wist dat hij er nog een had liggen, maar daar aangekomen bleek die onvindbaar. Toevallig was daar ook een zekere Hendrik-Jan. Dankzij zijn ervaring met radiësthesie (werken met straling richting het lichaam) wist hij met gebruik van een metalen pendel vragen te beantwoorden, zoals waar de buis ongeveer zou liggen. Mede door gestaag doorzoeken van mijn kant werd de buis uiteindelijk op de zolder gevonden.

Twee keer zo sterk

Toen kon de reparatie echt beginnen. Ik zou alles voorbereiden voor het laswerk door de vakman. Het bleek dat SMV in 1973 de kokerbalken vulde met enkele stukken hardhout, om te voorkomen dat ze door de bouten zouden samenknippen. Dit vormt natuurlijk niet de meest professionele oplossing. Immers, hout neemt vocht op en dan gaan de balken rotten. Precies op de eindstukken van het hout was de dissel doorgescheurd. Het verwijderen van de houtresten gaf nog een heel werk. Vervolgens werden er kokerprofielen in de oude balken geslagen (zie foto), waarna men er nieuwe buizen overheen schoof en deze vast laste. Nu is de dissel dus twee keer zo sterk als origineel. Toch besloot ik voor de eerste rit naar Tirol maar een kabeltje van 13 mm te maken, dat ik achter de schuine buizen en door de disselvergrendeling haalde, zodat de caravan altijd de auto blijft volgen. Ik gebruik dus geen handrembrekkabel meer (in Duitsland hoeft dat sowieso niet). Het is natuurlijk heel vreemd om bij breuk de caravan met de handrem midden op de weg stil te zetten. Dan weet je honderd procent zeker dat er een ander tegenaan rijdt.

Koker erin en koker er overheen

De nieuwe dissel

Aan te raden

Het valt dus iedereen in het bezit van dit type SMV aan te raden om de dissel te controleren op de aanwezigheid van de houten propfen. Gewoon een bout verwijderen en met een priem voelen of er wat in de buis zit. Als dit het geval blijkt, dan is verdere controle van de stevigheid van de kokerbalken een logische zaak. Voor de zekerheid kan er dan zo'n kabeltje gemaakt worden. Zie Wikipedia Non-destructive testing en Google voor een bedrijf dat dit kan uitvoeren.